

Oorlog maakt loyaleiteit zichtbaar

Het was jullie al bekend, behalve de superdiverse weggangers, dat elk buitenlands conflict ook in ons land staarten krijgt, en dat die verder in ons land, in Europa, uitgevochten worden. Neem dat tussen Palestijnen/moslims en Israël/Joden, dat tussen de Turken en de Koerden, dat tussen verschillende negerstammen uit Afrika, dat tussen moslims en katholieken en ongelovigen, alle dagen haast kun je daarvan getuige zijn. Vooral in Brussel, de multiculturele magneet, waar dit dagelijks door de betogingen duidelijk is.

Sommige conflicten zijn sluimerend. De uitingen daarvan bij ons merkbaar. Vele zijn echter voelbaar van enkele steekvlammen met stenen, messen, machetes, pistolen en granaten, tot aanslagen en explosies.

Maar we mogen ons niet vergissen in de relatieve rust van vandaag, in de sussende woorden van politici, die ons bezweren dat we daarmee maar moeten leren leven.

De denker echter weet dat immigratie voor verschillende broeinesten van conflicten in ons land en Europa hebben gezorgd. Het bewijs dat een multiculturele multiverse maatschappij onmogelijk is. Dat enkel cohesie en homogeniteit de beste garantie bieden op een vreedzame, verantwoordelijke en solidaire maatschappij.

Nu, op dit eigenste ogenblik, laait er een belangrijk conflict op. De escalerende seismische trillingen daarvan kondigen een majeure vulkaanuitbarsting aan: het conflict tussen Griekenland, Turkije en Cyprus.

Dit conflict vindt ook haar oorsprong in de economische en monetaire problemen die Turkije vandaag kent. Het Turkse pond is dramatisch in waarde verminderd. Iets moet de Turken verenigen, en dat is zoals zo vaak in de geschiedenis : oorlog.

Drie NAVO-landen waarvan er een, Turkije, imperialistische ambities heeft. Die waren nooit uitgedoofd, en waren al zichtbaar hoorbaar en voelbaar via de Turkse diaspora die altijd bipatride (met dubbele nationaliteit) in overgrote meerderheid loyaal blijft aan hun echte vaderland Turkije, hun leiders en hun godsdienst.

[Turkije stuurt aan op een oorlog met Cyprus](#)

Dit nieuws kwam nergens op de buis, de radio of in de krant. Men vreesde terecht dat dit de zondag nog zwarter zou maken, zeker voor de EUSSR . Dingen verzwijgen is ook censuur.

<https://nl.express.live/turkije-stuurt-aan-op-een-oorlog-met-cyprus/>

En de Turkse leiders hebben die Turks-nationalistische, imperialistische droom gevoed, de banden met hun diaspora altijd gevoed, gekoesterd en gebruikt, terwijl Europa werd ontvoerd om verkracht te worden. Een voorgeschreven islamitisch gebruik dat in de koran staat, zo kunt u zelf de

professor in onderstaande video horen zeggen.

Het zijn Erdogan en Co, de brandstichters van vandaag die riepen: "De moskeeën zijn onze kazernes, de koepels zijn onze helmen, de minaretten onze bajonetten en de gelovigen onze soldaten... Er bestaat geen gematigde of niet-gematigde islam. Islam is islam en dat is het." (Minareler Süngü Kubbeler Miğfer Camiler Kışlamız)

Later liet hij een klein meisje de uit een gedicht afkomstige zinnen nog eens voordragen voor het parlement. Hij hielp haar zelfs verder toen ze even haperde. Haar kledij en haar kreet op 't einde vertellen de rest.

Van Erdogan is ook de uitspraak: " Je bent ofwel moslim ofwel seculier. Ze zijn als de polen van een magneet, ze stoten elkaar af en kunnen niet samenwerken. Democratie is niet ons doel maar slechts een middel om ons doel te bereiken. "

Hoe loyaal de Turken zijn aan Turkije moet u maar eens nagaan bij een bezoek van Erdogan aan België of Duitsland. Hij krijgt complete voetbalstadia vol en weet zijn aanhangers volledig te begeistereën op het hysterische af.

Of bij bruiloften, voetbalwedstrijden, in verband met de Armeense genocide, hun ijver in het oprichten van nieuwe

moskeeën, het samen klitten in en het opeisen van wijken, het bij alle gelegenheden zwaaien met de rode vlag en het cultiveren van het Turks als taal boven die van het gastland.

Met vele miljoenen zijn ze hier ondertussen, de loyale Turken, waarvan er velen nog steeds in Turkije hun legerdienst gaan vervullen, of dat regime steunen door het betalen van een afkoopsom. Sommigen ook al opgeleid in ons land bij leger of politie. Erdogan weet dat velen hier klaar zullen staan ter mobilisatie. Hij weet dat hun aanwezigheid hier Turkije een gigantisch voordeel biedt, hun leger eigenlijk al binnen onze muren sluimerend gekazerneerd is. En als het voor hen hier fout zou lopen hebben ze nog hun vaderland om naartoe te vluchten.

Terwijl onze kinderen hier op school leren om na een klap in hun gezicht hun andere wang te tonen, dat het verfoeilijk is om van je eigen volk eerst te houden, worden kinderen in Turkije al vanop jonge leeftijd onderwezen met militarisme, oorlogspropaganda en islamisme.

Met ontelbaren zijn ze die eigendommen of zaken bezitten in hun echte vaderland, maar hier leven van steun en wonen in sociale woningen. Ook de verarming en bedriegen van ons land lijken een wijdverbreide strategie te zijn geworden. Voor de openlijk draaiende camera's zal men ze nooit op een uitspraak kunnen betrappen die hen zou ontmaskeren.

Oorlog maakt loyaleiteit zeer zichtbaar.

Ik weet alvast welke kant zij zullen kiezen wanneer de oorlog echt uitbarst.

Vooraleer iemand weer moord en brand schreeuwt omtrent de inhoud van dit artikel, wil ik benadrukken dat ik weet dat er gelukkig ook mensen van Turkse oorsprong zijn die resoluut onze kant zouden kiezen, die hebben gebroken met Turkije, en dus volkomen geïntegreerd zijn en tot de onzen behoren, zoals Zuhâl Demir bvb.

Bedenk dat het verschillende partijen onlangs nog is overkomen dat ze elementen van buitenlandse oorsprong uit hun partij, ja zelfs van de kieslijsten moesten verwijderen. Neem Kalican, leden van de Grijsse Wolven enz... Er zijn dus wel degelijk 'goede ex-Turken' die een aanwinst zijn, maar zij vormen wel degelijk een minderheid.

En dan heb ik het hier nu alleen nog maar over de Turken gehad. ..

Sanctorum legt de vinger op de wonde

De affaire Böhmermann: hoe TV-satire de vinger op de wonde legt

Onlangs werd ik door een oude vriend in de ban geslagen omwille van een filosofisch-satirisch verhaal, op het colloquium van Politieke Discussies geserveerd, dat de afstamming van de mens situeert bij de copulatie tussen een chimpansee en het oervarken. *'Slecht nieuws voor joden en moslims'*, voegde ik er badinerend aan toe. Van de moslims mocht ik geen reactie noteren, maar de man in kwestie, R.B., vriend van Israël, ontstak na een week bedenktijd in een furieuze woede en sloeg me in de facebookban, samen met al wie nog mee durfde lachen.

Zo weet men wat vrienden waard zijn. Het is op zo'n moment ook dat men beseft dat humor regelrecht staat tegenover machtsdenken, mentale bevoogding en zijn zachtere variant, de *'political correctness'*. Het serieuze van de humor is zijn polariserende dimensie. Charlie Hebdo is niet smaakvol en hoeft dat ook niet te zijn. Het moet vooral uitdagen en de gekooide vogel van de vrijdenkerij uitlaten.

De echte inzet

In

Duitsland is het nu hommeles, omdat de postmoderne satirist Jan Böhmermann met de Turkse president Recep Tayyip Erdogan de draak stak en op de openbare zender ZDF, quasi-droog als een nieuwslezer, [een 'gedicht'](#) voordroeg waarin hij hem onder meer een geitenneuker noemde. Hij reageerde daarmee op een eerder, softer geval van politieke ongepastheid, toen de publieke omroep het spotliedje "*Erdowie, Erdowo, Erdogan*" lanceerde. Ik zie het de VRT nog niet doen. Toen al voelde de Turkse leider zich zwaar beledigd en eiste excuses. Waarna Böhmermann zei: wacht, ik zal eens tonen wat een belediging bij ons echt is. Met de geitenneukerspoëzie als resultaat. De Turkse regering eist vervolging wegens 'belediging van een buitenlands staatshoofd'. Maar in Turkije zelf spreekt men van 'een misdaad tegen de menselijkheid', jawel. Noteer ook dat de Duitse Turken razend zijn en dat Böhmermann momenteel is ondergedoken. De vrijemeningsuiting heeft zijn prijs, ook in het democratische Europa.

Nu zou ik, als dierenliefhebber, zelf niet zo zwaar tillen aan de kwalificatie van geitenneuker. Bovendien, als Erdogan zich aan geiten vergrijpt, zou ik dat veeleer dierenmishandeling vinden. Ik denk ook niet dat het de Turkse president daarom te toen is. Heel de kwestie speelt zich af op de achtergrond van de aanslepende deal tussen Turkije en de EU over het (door Turkije zelf meesterlijk uitgebuite) vluchtelingenprobleem.

Door Angela Merkel in de tang te nemen (in Duitsland is het beledigen van een buitenlands staatshoofd verboden, maar alleen de regering kan toelating geven tot vervolging), verzwakt hij haar positie nog verder. Hij zal, behalve een zak geld, ook visumvrij reizen van Turken naar de EU in de wacht slepen, én, vooral: nieuwe onderhandelingen afdwingen rond het toetreden van Turkije tot de EU, als eerste islamitisch staat. Het eindspel is begonnen.

Dat brengt ons tot de echte inzet van heel dit verhaal: de natte droom van Recep Tayyip Erdogan om een nieuwe groot-Ottomaanse hegemonie te vestigen zoals ze dat in de 14de en 15de eeuw voor mekaar brachten, met Istanbul als glorieus middelpunt en machtscentrum.

Dubbele veroveringsstrategie

Er zijn vandaag minstens twee manieren om Europa, gedestabiliseerd door het aflopende EU-verhaal, helemaal uit te putten: de terreurstrategie van IS, en de kolonisatiestrategie van Turkije/Erdogan. Ze hebben een aantal punten gemeen. Beiden beschikken over een groot contingent allochtone ingezetenen in West-Europa, die een culturele verknochtheid aan het 'moederland' uitstralen waar wij alleen maar jaloers op kunnen zijn. Dat en niets anders is de reden waarom de zogenaamde integratie mislukt is: de schotelantennes zijn altijd naar het Zuiden gericht geweest, de allochtone subculturen zijn hechter dan ooit.

Het andere gemeenschappelijke punt, daarmee verwant, is de islam: een expansieve religie gekoppeld aan een totalitair wereldbeeld, intolerant tegenover andersdenkenden én zelfs tegenover de multicultuur die haar omarmde. Zowel IS als Erdogan gebruiken de soennitische islam om hun macht lokaal én globaal te consolideren en uit te breiden.

Het verschilpunt is de stijl en de wapenkeuze: de ene gaat voor het manifest geweld, de guerilla-oorlog van een vijand

die overal en nergens is, terwijl de Turkse variant gaat voor retoriek, diplomatieke bluffpoker, chantage, intimidatie. Zeg maar de maatpakversie van terreur. In het kalifaat is er gewoon geen pers, in het Ottomaanse Rijk wordt ze aan banden gelegd,- het verschil is subtiel.

Maar voor Europa vormen ze de pest en de cholera. We hebben ondertussen al ten gronde kennis gemaakt met de IS-strategie,- de manier echter hoe Turkije de EU in de catchgreep houdt via de vluchtelingenkwesitie is ook een fraai staaltje van psychologische oorlogsvoering. En Erdogan weet als geen ander onze democratische achillespees uit te buiten. In het verleden mocht hij overal in Europa ongestoord verkiezingsmeetings organiseren, vandaag wordt de kop geëist van een hekeldichter die hem durft aan te pakken. De Duitse publieke opinie is verdeeld rond de zaak Böhmermann, dat op zich is al een enorm succes voor Erdogan: verdeel-en-heers, de Turkse president kent de machiavellistische recepten.

De pest of de cholera? Erdogan of IS? Misschien hoeven we zelfs helemaal niet te kiezen. Geostrategisch piekert men zich suf over de welwillendheid waarmee Turkije de osmose vanuit het door IS gecontroleerd gebied gedooft. Doen ze het gewoon om ons te jennen, of is er echt een duivelspact in de maak tussen de kalifaatmythe en de Ottomaanse droom, met de Koran als ultiem cement?

Met de affaire Böhmermann wordt de laatste optie weer een stukje waarschijnlijker, en het is de verdienste van de olijke presentator dat zulks heel even oplicht. Vlaamse letterkundigen en die goeie brave VRT weten nu waar de lamp brandt. Een prima gelegenheid om niet alleen de begeerte te behouden maar ook eens echt uit hun ivoren toren te komen. Of ze ook het lef zullen hebben om de satire als kunstvorm én kritisch medium heruit te vinden, dat is nog een andere vraag. Ook al is de belediging van een buitenlands staatshoofd bij ons niet eens strafbaar, er bestaat wel zoiets als goede smaak en wellevendheid. Of noemen we het gewoon zelfcensuur.

h/t Johan Sanctorum

<https://visionairbelgie.wordpress.com/2016/04/13/de-affaire-bohmermann-hoe-tv-satire-de-vinger-op-de-wonde-legt/>